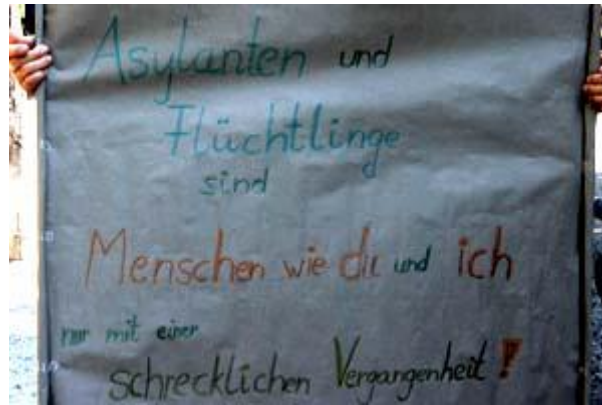

فاجعه بیجا شده ها - نوید آور بربریت در حال نضج

پناه جویان و بیجا شده ها مانند من و تو انسان اند و فقط با گذشته وحشتناک

چندین هزار نفر از آغاز سال تا کنون در بحیره مدیترانه غرق شده اند و یا در وسایل باربری یخچالدار طوریکه درین اواخر در اتریش دیده شد جان باخته اند. آنها در دیواره های سیم خاردار ناتو گیر می افتند و یا در مسیر جاده های پناهجویی روزگار را بدون دسترسی به کمک بسر میرسانند. نوع پروری مسیحیون در کشور های کاتولیک چون پولند با این جملات توضیح میگردد که ما فقط کاتولیک های خود مان را میخواهیم و نه مسلمانها را. در کشور هنگری که بوسیله حکومت ارتجاعی رهبری میشود دیواری از سیم خار دار ناتو کشیده میشود تا مانعی را در برابر انسانهای متالم برای رسیدن به کشور های دیگر ایجاد نماید. آنچه ما امروز در اتحادیه اروپا که با جایزه نوبل صلح تزئین شده است از سر میگذرانیم همانا کشتار جمعی و جنایتی است در برابر انسان و انسانیت.

آقای پرانتل در روز نامه زیود دویچی سایتونگ مؤرخ ۱۹/۰۴/۲۰۱۵ زیر عنوان «این اتحادیه بیرحمانه میگشد» چنین مینویسد:

"... اتحادیه اروپا امکانات و وسایلی را در اختیار خود داشت تا پناه جویان را نجات دهد. ... ولی برخلاف مشاهده میکند که چگونه غرق میشوند و جان سپردن آنان را وسیله میشوند. ... این شیوه گویا خطاری است برای سائر بیجا شده ها تا از فرار به این کشور ها صرفنظر کنند.

اروپا خودش را از پناهجویان بوسیله پناهجویان مرده وقایه میکند. ...

اتحادیه یی که بحر را متحد خود میداند، اتحادیه جلادی است."

درینجا یک مطلب روشن میگردد:

هر کاری که میخواهند در برابر سیلی از پناهنده ها انجام دهند و تفکیک آنان را به پناهنده های جنگ زده و اقتصادی مماثل میکنند و تأسیسات سرحدی با دیوار های سیم خاردار ایجاد میکنند و یا برای آنان بجای جیب خرج ناچیزی بسته های مواد غذایی توزیع میکنند مساعی نیستند که سد راه آنان گردند.

آنان خواهند آمد و ما در حال حاضر سر آغاز این موج را مشاهده میکنیم.

این انسانها از شر جنگ، تهیدستی و عدم موجودیت دورنمایی از کشور های شان فرار میکنند. آنان را نمیتوان سد راه شد.

بازهم همین نویسنده در همین روزنامه منتشره ۱۷/۰۸/۲۰۱۵

"... تعداد پناهنده هایی که در تابستان سال ۲۰۱۵ آلمان را به شور آورده است همانا نتیجه سیاستی است که سرمایه سالاری چپولگر با آماده گی روز افزون جیو استراتژیستهای آن برای حل معضلات مورد علاقه شان از طریق اعمال خشونت در برابر خود قرار داده اند. ... پرابلم هایی که در کشور های پناهجویان وجود دارند نمیشود با اعلام این کشور ها در جایگاه کشور های آبابی با امن پناهجویان خلاصه گردند ...".

اینکه وضع در "کشور های با امن" بالقان غربی چگونه است آقای سیویم داگدیلن وکیل پارلمان آلمان متعلق به حزب چپ در تبصره یی بتاريخ ۲۸ اگست ۲۰۱۵ چنین مینویسد:

در سال ۲۰۱۴ تولید ناخالص ملی کشور های بالقان غربی بشمول خروات هنوز هم ۱۰% کمتر از ارقام سال ۱۹۸۹ بود ... میزان بیکاری بالغ به ۲۵% میگردد این رقم در میان جوانان ۵۰% بود ... دیده میشود که مردم با فرار از کشور های شان در برابر این وضع عکس العمل شان را متبازر میسازند ...".

انسانهایی که از کشور های شان فرار میکنند از وضع حاکمی فرار میکنند که در وجود آن هیچگونه دورنمایی را برای خود سراغ کرده نمیتوانند.

کشور هایی چون سوریه، لیبیا، افغانستان و یا عراق بوسیله جنگهای ناتو ویا مداخله های نظامی ناتو به ویرانه مبدل شده اند. صدور سلاح از آلمان جنگهای داخلی را در سراسر جهان شعله ور تر ساخته و مردم را به فرار وا میدارد. در بسیاری از کشور های افریقایی بوسیله کانسرن های چندین ملیتی زیربناهای زنده گی اقتصادی و هیکولوژیک از هم فرو پاشیده و انسانها مجبور شده اند تا کشور های شان را بخاطر زنده ماندن ترک گویند. اتکاً به این اصل که میتوان با

ایجاد موانع، توظیف نیروهای نظامی و پرتاب خمپاره ها سد راه آنان کردند نه تنها انسان ستیزی است بلکه همزمان عملی است ساده لوحانه.

در وضعیت کنونی نخست وزیر ایالت بایرن آلمان برخورد ها را بخاطر به آتش کشیدن محل های رهائشی پناهجویان بوسیله نئونازیها شعله ورتر میسازد هرگاهی ادعا مینماید که: "ما اداره خدمات اجتماعی همه جهان نیستیم".

ارقام واقعی بیانگر مطالب دیگری هستند:

۸۶٪ انسانهایی که بخاطر جنگ و پیگرد فرار نموده اند در کشور های جنوب اروپا پناهجو شده اند. کشور بحران زده یونان که جمعیتش تقریباً معادل با ایالت بایرن است یک میلیون پناهنده را جا داده است. تنها در ماه جون امسال ۵۰۰ هزار پناهنده وارد یونان شده اند. لبنان ۱۲ میلیون پناهنده سوریه را پذیرفته است. از جمله باشندگان لبنان از هر سه نفر یک نفر پناهجو است. تنها در افریقای جنوبی که ۵۰ میلیون جمعیت دارد ۷ میلیون مهاجر بدون اسناد زنده گی میکنند.

و کشور آلمان؟ در اینجا با مشکلات زیادی حاضر شدند تا حدود ۲۰ هزار پناهنده سوریه را بپذیرند.

بعد از بدست آمدن بیشتر از ۷۰ جسد پناهنده که در یک وسیله نقلیه باربری در اتریش شناسایی شد باز هم برخورد شدیدی علیه باند های نامنهاد قاچاقبران اعلام گردید. ولی این اصل با معضله اصلی ارتباطی ندارد. آنچه در اتریش بوقوع پیوست جنایتی است مماثل قتل دسته جمعی. ولی قاتل آنانی نیز اند که انسانهای نا امید را مانع استفاده از راه های امن برای مهاجرت میگردند زیرا ازینجاست که قاچاقبری انسانها در عمل پیاده میگردد. تأسف خوردن برای تراژیدی های پناهجویی تا آن زمانی ادعای میان تهی میماند که از باز کردن سرحدات برای پناهجویان ابا ورزند. آنها در برابر آنانیکه از فاجعه هایی فرار میکنند که بوسیله "سرمایه سالاری درنده خو" در سرتاسر جهان برپا شده است.

معضله اصلی در کشور ما همانا "سیلی از پناهنده ها" نیست بلکه فزونی حملات نئو فاشیستی علیه پناهجویان و تحمل مرموز و چشم پوشی "اتباع ساده" است که با دلیل پردازی های نژادپرستانه روزانه آماج هراس از خود بیگانگی قرار میگیرند.

بناءً ضرورت موجودیت سرحدات آزاد برای پناهجویان، تأمین دهلیز های فرار، حق اقامت مطمئن برای همه و بذل کمکهای بشردوستانه احساس میشود هر گاهی خواسته باشیم به فاجعه انسانی که هم اکنون ما را تهدید میکند مقابله کرده باشیم.

متن: نبشته والتر لیستل